

Espais reduïts de tres estrelles: tot avantatges!

He fet cas a la ministra. Sí, amb allò dels 30 metres quadrats. M'he instal·lat en un niuet encara molt més petit. He pensat que era molt millor així, i li ho hauré de fer saber per si li interessa aprofitar-ho.

Crec que és una idea revolucionària que permetrà que molts joves puguin, finalment, independitzar-se dels seus pares en un habitatge propi i adaptat a les necessitats reals d'ara. Quan m'hi vaig traslladar, com que només podia emportar-me el més imprescindible, vaig substituir el camió de les mudances pel maleter del meu cotxe (primer avantatge).

El piset disposa de tres nivells que he planificat i redissenyat com a tres ambients diferents. A la primera planta hi ha tot el relacionat amb la manutenció, o sigui, menjar i beure. He administrat molt bé aquest primer espai per donar cabuda a tots els estris i utensilis i he ordenat els aliments per ordre alfabètic, mida, caducitat... Així puc agafar sempre els de davant de tot. A la segona planta hi tinc el necessari per a passar les estones més ocioses. No dispo de mobles (segon avantatge). De fet, a terra hi tinc quatre coixins mal repartits d'amunt d'una catifa taronja i m'ha quedat ben modern i acollidor. També hi tinc l'equip de música i mitja dotzena de llibres. He penjat un parell de quadres i una fotografia de quan era petit. La paret del fons l'he pintada de color pistatxo i hi he penjat una cortina per simular una finestra i evitar sensacions claustrofòbiques (no he de rentar vidres!). A la tercera planta hi tinc un matalàs prim d'aquells que es poden enrotllar i desenrotllar sense haver de fer el llit cada matí (és el quart avantatge, oi?). En el sostre hi he enganxat unes constel·lacions fosforescent on clavo els ulls, cada nit, abans d'adormir-me. Una mica més ensota de la primera planta, en zona de semisoterrani, hi ha dos mini trasters. El de la dreta l'utilitzo d'amagatall per guardar-hi tots aquells records i objectes inútils però que no he sigut mai capaç de desfer-me'n i una caixa de sis ampolles d'un vi que vaig portar del Priorat. Al

traster de la dreta hi tinc l'àlbum de cromos de futbol que no vaig acabar mai i uns LP empolsinats. També hi guardo ben plegada una manta vella per quan el fred és excessiu. M'explicaré: És una residència ideal per ara que anem de cara al bon temps perquè està equipada amb un condicionament fresc i constant de temperatura (un avantatge de 5 graus), però que et suposa tenir percepció de fred, sobretot si no et mous gaire.

Tot l'immoble està aïllat tèrmicament però també acústicament (un altre bon avantatge). Ja no em cal parlar en veu fluixa ni escoltar la música amb els auriculars posats. Puc organitzar grans festasses amb els amics (però d'un en un) fent tant d'escàndol com vulgui i quan em vingui bé. Cap dels veïns es queixa.

Aquest recer meu és de primera mà. El vaig adquirir de nou en nou, amb tres anys de garantia i amb categoria de tres estrelles. També n'hi ha amb una o dues, d'estrelles, però amb iguals prestacions: tot són avantatges! És una nova modalitat de xalet unipersonal, no adossat, de parets blanques i de consum d'energia variable.

L'únic problema que encara no he pogut resoldre és el del llum. No hi ha manera de mantenir el dispositiu encès quan es tanca la porta. Ho he provat de moltes maneres, amb un pal d'escombra, amb el tàper de l'embotit, amb el dit... i ho he consultat amb el servei tècnic. Però ells em diuen que no hi ha res a fer, que quan es tanca la porta del frigorífic, l'interior queda en la foscor més absoluta. I es clar, són moltes les hores que he de passar-hi a dins, a les palpentès! De moment he posat unes espelmes al prestatge dels ous i he reciclat un llum d'oli de casa els avis que tenia guardat al verduler de la dreta. S'hi viu força bé en aquest cau refrigerat de menys de 30 metres quadrats!

Teresa Valls Baró

**BARNIZADOS Y PINTURAS
STA. EULÀLIA**

C/. Desmai, 31 • Can Marquès — Telèfon 844 61 88 — 08187 Sta. Eulàlia de Ronçana